

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาพฤติกรรมการ
 ในเชิงรุกของพยาบาลประจำการในโรงพยาบาลรามาริบัติ (2) ศึกษาความเหนื่อยหน่าย
 ของพยาบาลประจำการในโรงพยาบาลรามาริบัติ (3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติ
 การในเชิงรุกกับความเหนื่อยหน่ายของพยาบาลประจำการในโรงพยาบาลรามาริบัติ
 (4) เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความเหนื่อยหน่ายของพยาบาลประจำ
 การในโรงพยาบาลรามาริบัติที่มีระดับพฤติกรรมการในเชิงรุกแตกต่างกัน (5) เปรียบ
 เทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการในเชิงรุกโดยรวมของพยาบาลประจำ
 การในโรงพยาบาลรามาริบัติ ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน (ได้แก่ อายุ สถานภาพ
 สมรส ระดับการศึกษา ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ประสบการณ์การทำงาน รายได้เฉลี่ยต่อ
 เดือน การใช้เวลาในการปฏิบัติงานและการศึกษาต่อ การอบรมเพิ่มพูนความรู้หลักสูตร
 ระยะสั้น 4 เดือน และสัมพันธ์ภาพภายในครอบครัว) กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลประจำ
 การในโรงพยาบาลรามาริบัติเพศหญิงที่ปฏิบัติงานกับผู้ป่วยโดยตรง จำนวน 301 คน
 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบวัดความ

เหนื่อยหน่าย (Maslach Burnout Inventory--MBI) ของ Maslach and Jackson ซึ่งแปลโดย สิริยา สัมมาวาจ และแบบวัดกลวิธีจัดการในเชิงรุก (Proactive Coping Inventory--PCI) ของ Greenglass, Schwarzer and Taubert ซึ่งแปลโดย จุรินทร์ เป็นสุข วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product-moment correlation coefficient) และเปรียบเทียบความแตกต่างด้วย t-test และ one-way ANOVA

ผลการวิจัยพบว่า

1. พยาบาลประจำการในโรงพยาบาลรามาธิบดีร้อยละ 85.7 มีคะแนนเฉลี่ยกลวิธีจัดการในเชิงรุกโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. พยาบาลประจำการในโรงพยาบาลรามาธิบดีมีความเหนื่อยหน่ายด้านความรู้สึกล่าช้าทางอารมณ์อยู่ในระดับต่ำร้อยละ 38.2 และมีความเหนื่อยหน่ายด้านความรู้สึกลดความเป็นบุคคลอยู่ในระดับต่ำร้อยละ 83.4 ส่วนความเหนื่อยหน่ายด้านความสำเร็จส่วนบุคคลอยู่ในระดับสูงร้อยละ 99.3
3. กลวิธีจัดการในเชิงรุกโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบกับคะแนนความเหนื่อยหน่ายทั้ง 3 ด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. พยาบาลประจำการในโรงพยาบาลรามาธิบดีที่ใช้กลวิธีจัดการในเชิงรุกโดยรวมแตกต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยความเหนื่อยหน่ายด้านความสำเร็จส่วนบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. พยาบาลประจำการในโรงพยาบาลรามาธิบดีที่มีปัจจัยด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน และปัจจัยด้านการใช้เวลาในการปฏิบัติงานและการศึกษาต่อต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยกลวิธีจัดการในเชิงรุกโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพยาบาลที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันในด้านอื่น มีคะแนนกลวิธีจัดการในเชิงรุกโดยรวมไม่แตกต่างกัน

The purposes of this research were to identify the proactive coping and burnout in Ramathibodi nurses, to study the relationship between proactive coping and burnout in Ramathibodi nurses, to compare the scores of burnout with the level of proactive coping of Ramathibodi nurses, and to compare the scores of proactive coping with personal characteristics of Ramathibodi nurses (age, marital status, education, job performance, job experience, average income per month, time using for professional working and study , short course training program for specialist nurses, and family relation). The subjects consisted of 301 female nurses who care the patients at Ramathibodi hospital. The research instruments consisted of the personal data

questionnaire, the Maslach Burnout Inventory by Maslach and Jackson was translated by Siraya Summawart, and the Proactive Coping Inventory by Greenglass, Schwarzer and Taubert was translated by Jurin Pensook. The data was analyzed by using descriptive analysis, Pearson's product-moment correlation, t-test and one-way ANOVA.

The results of the study were as follows:

1. The study indicated that 85.7 percent of Ramathibodi nurses for The proactive coping scores at moderate level.

2. The study indicated that 38.2 percent of Ramathibodi nurses had a low level of the emotional exhaustion and 83.4 percent of them had a low level of the depersonalization. The other 99.3 percent had a high level of the personal accomplishment.

3. The proactive coping scores had negative correlation with three dimensions of burnout scores at the .01 level of significance.

4. Ramathibodi nurses with different proactive coping levels had different the personal accomplishment scores at the .05 level of significance.

5. Ramathibodi nurses with different average income per month, different time using for professional working and study had different proactive coping scores at the .05 level of significance. There were no differences in proactive coping scores among nurses with different personal characteristics (age, marital status, education, job performance, job experience, short course training program for specialist nurses, and family relation).